

ZOO M

NR 1/2017

Magazine

Literar & Artistic

Noapte
de septembrie

Reflecții

Prejudecăți vs
realitate

Lifestyle

Popularitatea

Info

Folosim doar
10% din creier

Lifestyle

5 motive pentru care
ar trebui să
mergem la
concerte

CUPRINS

ZOOM editorial

04 Revista "Față în față" devine
ZOOM Magazine

ZOOM reflecții

06 Prejudecăți versus realitate

ZOOM reflecții

08 Cugetările lui Tony

ZOOM lifestyle

10 5 motive pentru care ar trebui
să mergem la concerte

ZOOM stuff

13 Discursul lui Bill Gates

Info ZOOM

16 Folosim doar 10% din creier

Info ZOOM

17 Curiozități din lume adunate

ZOOM lifestyle

18 Kangoo Jumps

ZOOM literar&artistic

20 Noapte de septembrie

CUPRINS

ZOOM reflecții

22 Copilăria, paradisul inocenței

ZOOM lifestyle

24 Popularitatea

Info ZOOM

27 Curiozități despre vise

ZOOM reflecții

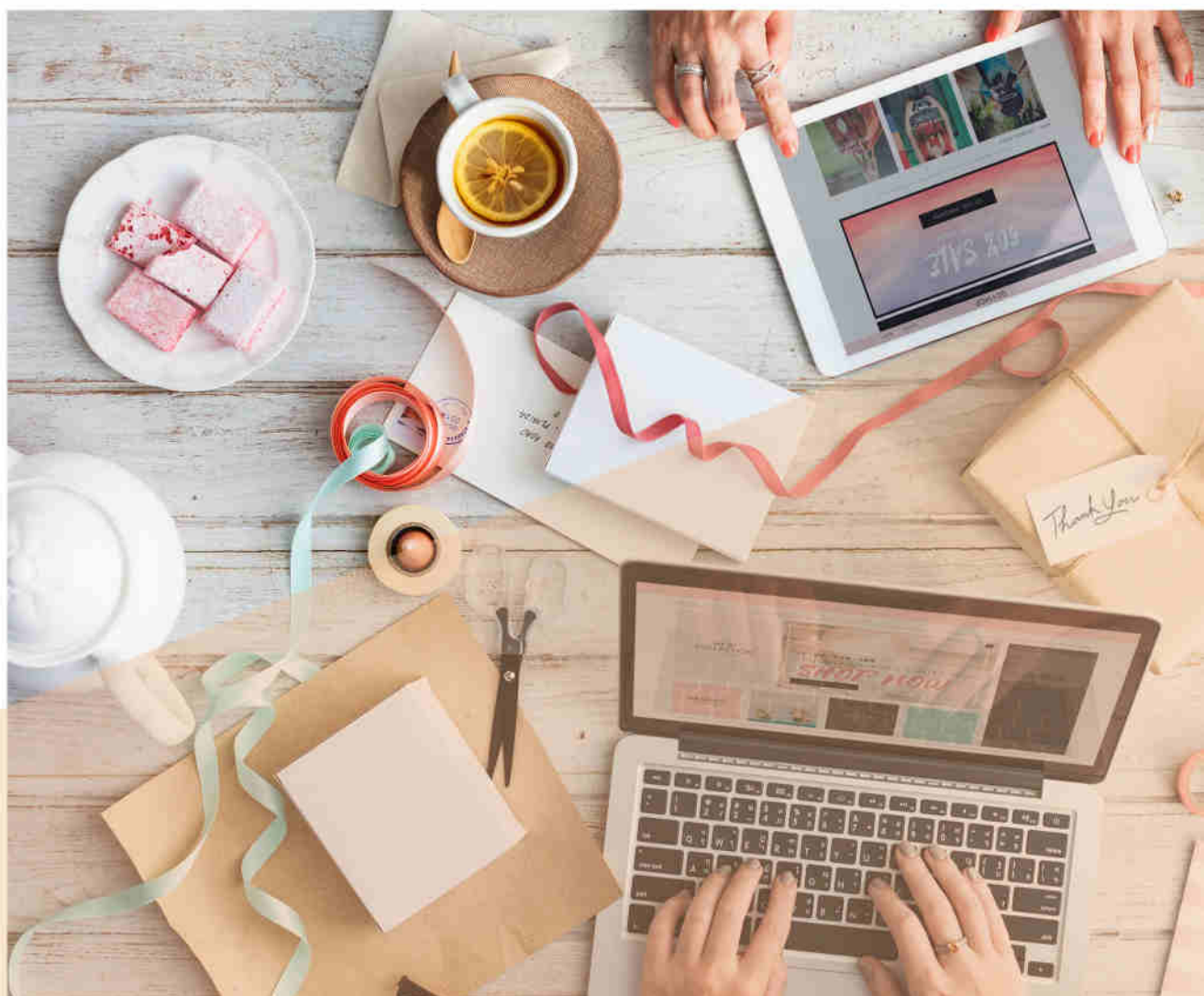
29 Les jeunes ont-ils vraiment cessé de lire?

ZOOM spiritual

31 Strălucind,
îți risipești lumina

Revista "Față în față"

devine

ZOOM
MAGAZINE

Pentru a înțelege ce înseamnă asta, o să te duc câțiva pași înapoi, în istorie. Stai liniștit, nu vorbim de anul 1800, ci de 2013, când a apărut primul număr al revistei "Față în față" – o revistă în care, atât colegi din "Petru Maior" cât și din "Gheorghe Asachi" și-au exprimat opinii, preocupări diverse, interesante și... neașteptate. Această idee, cea a unei reviste comune, i-a surprins pe mulți, i-a contrariat pe unii și ne-a provocat pe noi, cei care ne-am implicat în realizarea ei. Sentimentul uriaș, că "am spart gheața", a fost extraordinar.

Ce a fost însă și mai extraordinar? Faptul că, după două numere publicate ale revistei, am câștigat Premiul II la concursul "Reviste Școlare" organizat de ISMB, etapa pe municipiu. Cele 94 de puncte din 100 primite de revista noastră au fost oferite de un juriu specializat în publicistică, așa că am fost, și încă mai suntem, mândri de această recunoaștere, căci în competiție s-au aflat 42 de reviste realizate de tot atâtea colegii naționale, licee teoretice, colegii economice și tehnice bucureștene.

Sigur că această reușită ne-a dat aripi, să țintim mai departe.

Și uite așa ne-am hotărât să facem o revistă numai a noastră! Care să poarte amprenta clară și bine definită a ceea ce suntem noi, Colegiul Tehnic "Petru Maior", începând cu titlul "ZOOM Magazine" apreciat și ales de cei mai mulți dintre voi, și până la ultima pagină.

Evident că noul "ZOOM Magazine" are conotații diverse, profunde și inspiratoare. Echipa noastră este și ea înnoită, cum mulți dintre cei care au fost inițiatorii primei reviste sunt acum studenți.

Așa că, haide, trimite pe adresa **redactiarevistei@gmail.com** în atașament, ceea ce scrii, gândești, simți, surprinzi în imagini, te acaparează, te interesează, vrei să spui, să afli... despre lumea ta, despre fascinanta lume a cărei centru ești chiar tu, un punct într-o sferă infinită.

Coordonator Editor
**PROF. ALEXANDRA
PÂRVUCICĂ**

PREJUDECĂȚI VERSUS REALITATE

Ziua de 14 septembrie 2015 mi-a marcat complet viața, reprezentând un moment crucial, moment ce a definit o lecție pentru mine. Începutul liceului, țin să menționez că nu m-a încântat absolut deloc dintr-un motiv pe care acum îl cataloghez „imatur”. Bănuiesc că fiecare elev de clasa a 8-a, excluzându-i pe cei cu înclinații speciale, când își selectează o sumedenie de licee pentru înscriere, se

ferește de cuvântul „tehnic” din simplul fapt că umblă anumite zvonuri negative și, cu rușine, mărturisesc că și eu am luat ca atare vorbele acelea.

Am plâns întreaga vacanță de vară de când am aflat liceul în care am fost repartizată. Eram într-un fel dezamăgită de mine, mă simțeam oribil. Nici măcar nu voiam să știu cum este acel liceu, ce

fel de oameni o să întâlnesc, ce aş putea învăța acolo, eram prea demoralizată de cuvintele pe care oamenii le învârtteau asupra sa. Apoi a urmat ziua aceasta – începutul de an școlar. Am pășit total descurajată pragul Colegiului Tehnic „Petru Maior”, mi-am căutat clasa de filologie în care am fost admisă și atunci am avut prima surprindere. „Există clase de filologie într-un liceu tehnic?” am întrebat și am ajuns să aflu cu surprindere că există o diversitate de profile în cadrul colegiului: de la mecanic sau electric până la mate-info sau științe sociale.

Dar zvonurile încă nu-mi părăsiseră mintea ce era tot speriată de cuvântul „tehnic”. Însă, primele întâlniri cu profesorii, primele cursuri m-au făcut să-mi crape obrazul de rușine că am putut avea astfel de prejudecăți. Profesorii îți explicau cu calm și răbdare, nu te puneau să înveți niște cuvinte, ci te făceau să înțelegi ceea ce ți se spunea. Erau copii care au intrat cu note la evaluarea națională de 8 sau chiar 9. Personal, i-am cunoscut pe aceștia. Am constatat că sunt o grămadă de elevi ce participă la olimpiade naționale și internaționale și au performanțe remarcabile, am observat străduința cadrelor didactice în educația noastră. Și știți ce am simțit? Un puternic sentiment de nedreptate! Este atât de nedrept ca tot colegiul să fie învâluit sub eticheta de

„liceu slab”, pe când aici se întâmplă lucruri minunate.

În această incintă iau naștere o multitudine de activități extraordinare, în care se implică atât elevii, cât și profesorii. Așa am ajuns să particip la concursuri, olimpiade și nu am mai simțit vreo repulsie pentru liceul acesta.

Am ajuns să mă obișnuiesc cu incinta, să-mi îndrăgesc colegii și profesorii și să reprezint cu mândrie acest colegiu,

pentru că, deși oamenii nu cunosc interiorul, ei judecă exteriorul. Ei bine, eu vreau să fac asta să dispară. Vreau să nu treacă prin iluzia prin care am trecut eu și ceilalți copii, vreau să cunoscă adevărata față a liceului. Așadar, din propria experiență, vreau să spun că așteptările josnice pe care societatea le nutrește în privința acestei instituții sunt nefondate și de asemenea, incorecte.

Astfel, dincolo de prejudecăți, Colegiul Tehnic „Petru Maior” ilustrează o altă realitate.

Redactor
ELENA-IOSEFINA DOBRE
CLASA A X-A B

CUGETĂRILE lui Tony

#Adolescența#

*Fel de fel de etichete, porecle și reputații.

Fel de fel de talente nedescoperite.
Atâtea jigniri și atât de puține
complimente.

Atâta înțelepciune și nici o carte...

Niște personaje diferite într-un singur
basm.

Niște melodii cu tonalități foarte puțin
asemănătoare.

Niște gusturi diferite în același ambalaj.
Aceștia suntem noi. Mai mulți copii cu
perspective atât de interesante și cu toate
acestea încă nu am observat asta.*

#Afară#

*La început ei te văd ce nu ești. Apoi, cu timpul, descoperă o altă persoană.

Anturaje peste anturaje, făcând tot ce este rău doar pentru a fi într-o postură bună...

Păreri diferite ajunse la bârfe sau chiar la conflicte.*

#Liceul#

*Un cuvânt, mii de idei, amintiri și experiențe trăite de un om.

Diferite prietenii, diferite tipuri de scris și diferite ghiozdane sau genți.

Pentru majoritatea, liceul, este acel loc unde te poți distra cu amicii.

Pentru alții, este efortul greu de a te trezi dimineața doar pentru a fi atenți la persoane neinteresante.

Pentru mine, este biletul spre o altfel de viață și locul cu fel de fel de personaje atât de interesante ce au diferite scopuri în lume.*

#Noi#

*Dacă trebuie să devenim un anumit rol în această poveste, atunci, autorul vieții noastre ne va ghida.

Dacă vrem să devenim un anumit rol în această poveste, atunci, autorul vieții noastre, vom fi chiar noi!*

Redactor si fotoreporter

TONY GHEORGHIU

CLASA A X-A C

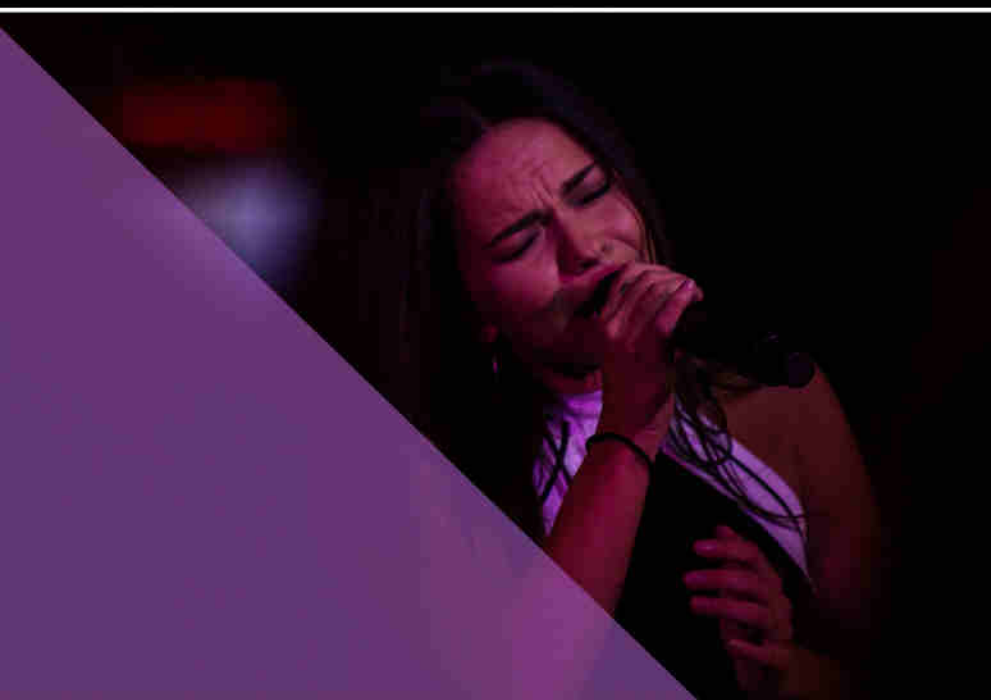
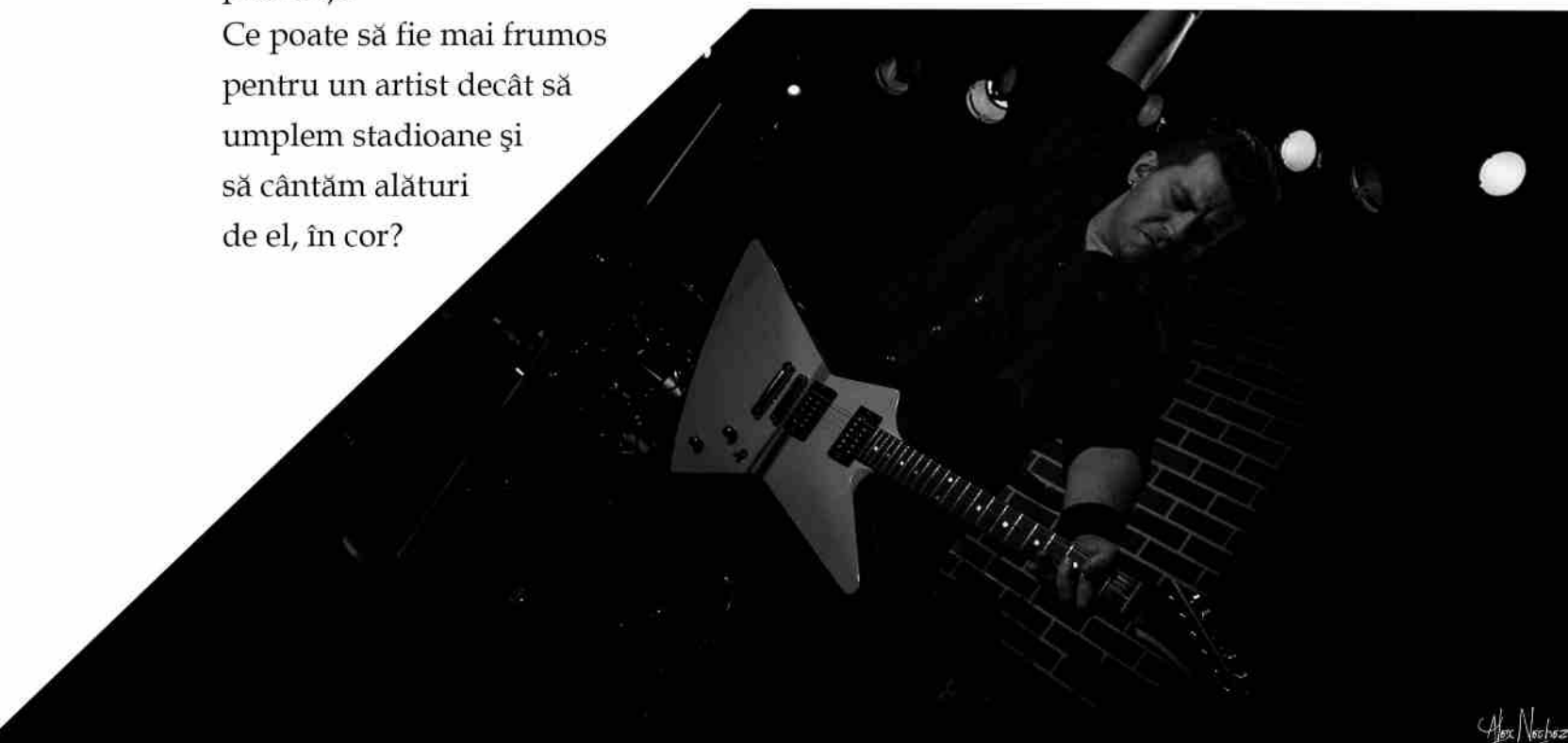
5 MOTIVE PENTRU CARE AR TREBUI SĂ MERGEM LA CONCERTE

În primul rând, doresc să mă prezint.

Mă numesc Alex Nechez și sunt fotograf. În cea mai mare parte a timpului fotografiez evenimente (80% concerte). Eu merg la concerte pentru că îmi place să ascult muzică live, iubesc să fac fotografii artiștilor și pentru că trebuie. Sunt corespondent foto la mai multe redacții care se ocupă cu recenzii de evenimente. Din aceste motive merg eu. În cele ce urmează o să enumăr 5 motive pentru care merită să mergeți la concerte live:

1 În acest fel vă susțineți artiștii preferați.

Ce poate să fie mai frumos pentru un artist decât să umplem stadioane și să cântăm alături de el, în cor?

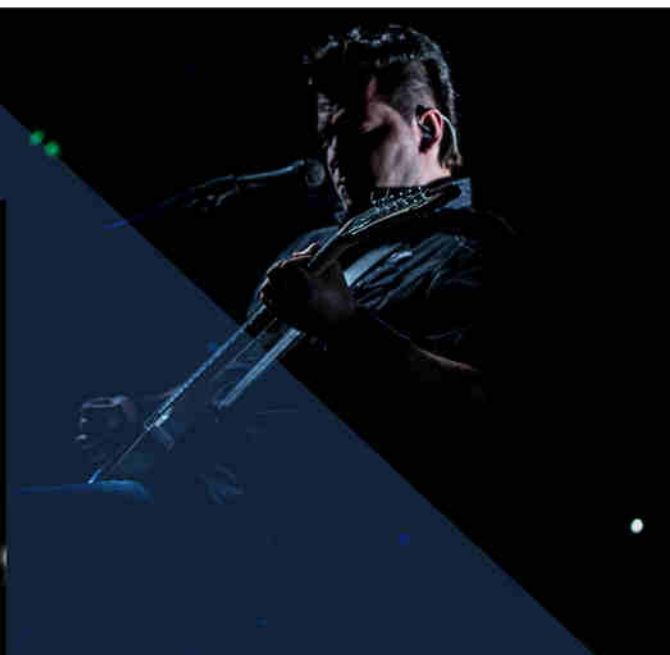
2 Se pot încheia prietenii foarte frumoase. De la festivalurile foarte mari poți pleca acasă alături de oameni pe care să ajungi să îi cunoști foarte bine. Baza prieteniei este până la urmă interesul comun față de o pasiune, o trupă etc.

3 Este un mod bun de a petrece timpul liber.

De ce să stai în casă când poți asculta muzică live? Aduceți cu voi niște prieteni și distrați-vă!

4

Faceți... mișcare!
Dansați, nu vă
oprește nimeni!

- 5 Un motiv personal ar fi că îmi place să studiez publicul. Eu, mergând la diferite concerte, văd o mulțime de oameni. Îmi place mult să îi privesc și să îi fotografiez. Până la urmă ce concert ar fi acela fără public?

Pe mine mă puteți găsi și pe Facebook căutând „Alex Nechez – Live Events”. Am adăugat câteva fotografii de pe la concerte la care am apucat să merg până acum în 2016.

Fotoreporter
ALEX NECHEZ
CLASA A XII-A A
f /Alex.Nechez.Live.Events

DISCURSUL LUI BILL GATES

Bill Gates a ținut un discurs la un liceu despre cele 11 lucruri pe care elevii nu le-au învățat și nu le vor învăța la școală. El a scos în evidență faptul că sentimentul de automulțumire și învățăturile, corecte din punctul de vedere al politicilor educaționale, au

creat o generație de copii care nu au deloc noțiunea de realitate și despre felul în care realitatea aceasta i-a destinat eșecului în lumea reală.

Acest "set de reguli" m-a pus personal pe gânduri, deoarece este prezentată realitatea într-o manieră amuzantă și simplă. Scopul articolului este acela de a deschide cât mai multe minți spre o gândire corectă și benefică pentru viitorul nostru, acceptarea eșecurilor, dar și pentru înțelegerea în amănunt a unor aspecte ce țin de viață.

Regula nr. 1: Viața nu e dreaptă - obișnuiește-te cu ideea!

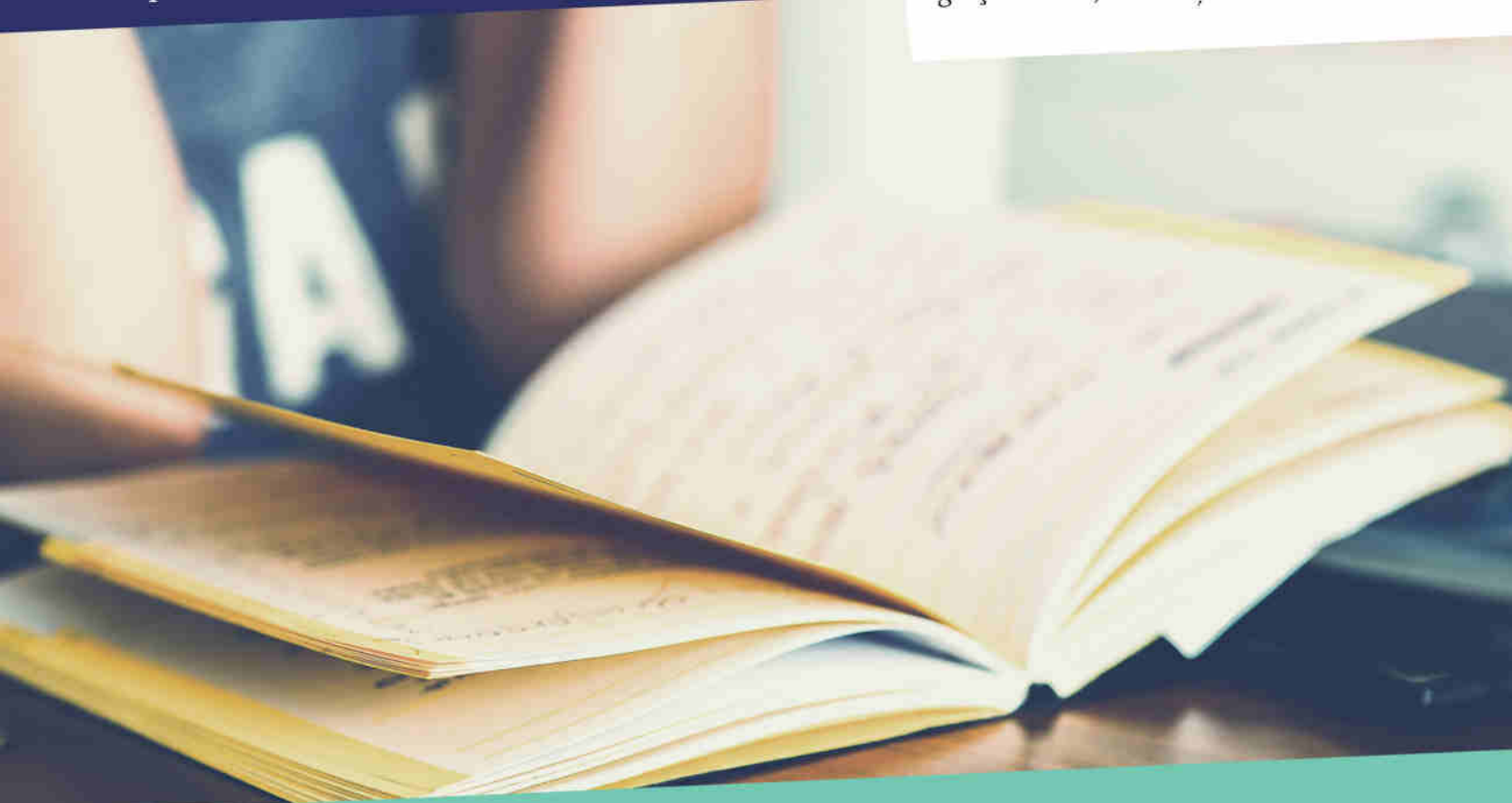
Regula nr. 2: Lumii prea puțin îi pasă de stima ta de sine. Lumea se așteaptă să realizezi ceva ÎNAINTE de a fi mulțumit de tine însuși.

Regula nr. 3: Nu vei câștiga 60.000\$ pe an de îndată ce părăsești băncile școlii. Nu vei fi vicepreședintele vreunei companii cu telefon în mașină decât atunci când vei fi muncit pentru acestea.

Regula nr. 4: Dacă tu crezi că profesorul tău e sever, stai să vezi când o să ai un șef!

Regula nr. 5: A lucra într-un fast-food nu este ceva sub demnitatea ta. Bunicii tăi aveau o altă denumire pentru asta: o numeau șansă.

Regula nr. 6: Dacă o dai în bară, nu e vina părinților tăi, așa că nu te mai smiorcăi în legătură cu greșelile tale, ci învață din ele.

Regula nr. 7: Înainte de a te fi născut, părinții tăi nu erau atât de plicticoși ca acum. Au ajuns așa din cauză că trebuie să-ți plătească cheltuielile, să-ți spele hainele și să te asculte pe tine spunându-le cât de grozav te crezi. Așa că înainte de a te porni să salvezi jungla de paraziții generației părinților tăi, încearcă să-ți despăduchezi propriul dulap.

Regula nr. 8: Poate că școala ta a scăpat de învingători și învinși, însă viața NU. În unele școli au abolit corigențele și elevul poate încerca de câte ori vrea el să dea răspunsul corect la o întrebare. Asta nu seamănă, deloc, cu NIMIC din viața reală.

Regula nr. 9: Viața nu se împarte în semestre. Nu ai verile libere și pe foarte puțini angajatori îi interesează să te ajute să „te găsești”. Faci asta în timpul liber.

Regula nr. 10: Ce vezi la televizor NU e viața reală. În viața reală oamenii chiar trebuie să mai plece din cafenele și să meargă la serviciu.

Regula nr. 11: Fiți amabili cu tocilarii! Există șansa ca în viitor să lucrați pentru vreunul dintre ei.

Pot spune că aceste vorbe ajung să fie înțelese mult mai bine în pragul maturității. Când vine vorba de adolescență, toți suntem tentați să dăm vina pe cei din jurul nostru pentru tot ce ni se întâmplă, mai ales pentru eșecuri; ne dorim o viață simplificată de multitudinea banilor și posibilităților; ne judecăm părinții pentru faptul că nu sunt așa de glumeți sau atenți la noi precum ne-am dori, deși nu realizăm eforturile enorme pe care le fac; nu ne putem lua liber de la probleme, așa cum ne putem lua de la școală printr-o simplă scutire. Probabil invidia ne determină să spunem că, în general, cel mai muncitor elev din clasă este tocilar, își petrece prea mult timp citind, aprofundând, dar sigur va fi mult mai pregătit în viață decât cei ce râd de acesta. Discursul celebrului Bill Gates, citit cu atenție, poate deschide ochii oamenilor spre un alt mod de gândire, unul care să ne ajute să progresăm cu pași mici, dar siguri.

Autor
SARA PĂTRAȘCU
CLASA A XII-A B

FOLOSIM DOAR 10% DIN CREIER

Conținând aproximativ 100 de miliarde de neuroni, creierul este cea mai complexă structură a corpului uman. Fiecare neuron poate crea minim 1.000 de legături, astfel că într-un creier pot exista 100.000.000.000.000 de conexiuni neuronale. De asemenea, neuronii din creier pot transmite în fiecare secundă până la 1.000 de semnale electrice, viteza cu care aceste impulsuri se deplasează fiind uneori de **400** km/oră.

De la gândit, vorbit și iubit până la respirat, cântat sau alergat, fiecare acțiune pe care o întreprindem se datorează acestor celule nervoase interconectate. Creierul este activ în permanență, chiar și atunci când dormim. De aceea, aproximativ 20% din energia pe care o obținem din hrană este folosită de creier, organul care este cel mai mare consumator de resurse, în ciuda faptului că reprezintă doar **2%** din greutatea totală a corpului nostru.

Cercetătorii spun că limbajul articulat ar fi răspunzător pentru apariția rațiunii și a planificării pe termen lung. Asta ne-ar deosebi de animale. Astfel s-ar fi dezvoltat și conștiința, pe care unii o mai numesc și cunoaștere de sine. Curios, dar deocamdată nu știm dacă aceasta e apanajul umanității sau e prezentă și la alte animale. De asemenea, nu știm dacă oamenii au avut întâietate la conștiință.

Specialiștii afirmă că evoluția creierului s-ar fi terminat în vreo două milioane de ani și s-ar fi desăvârșit acum 100.000 de ani, ființele cugetătoare de atunci fiind perfect identice cu oamenii de azi.

Dar nimeni nu-i în stare să explice de ce nu ne putem folosi mai mult de 10% din capacitatea creierului.

Autor
ANDREEA CALOTĂ
CLASA A X-AA

CURIOZITĂȚI

DIN LUME ADUNATE

Floarea cea mai aromată este cactusul american. Mirosul său se simte la o distanță de 1 km.

Mamiferul cu urechile cele mai mari este elefantul african, suprafața totală a urechilor sale este de 8 metri pătrați.

Atunci când se simte amenințat de vreun dușman, ornitorincul, mamifer ce trăiește în Australia, se scufundă rapid în apă, unde poate rămâne nemișcat peste 10 minute, fără să respire.

Cea mai dulce plantă din lume crește în Paraguay, se numește Eupatorium Rebandinaum, și sucule obținut din ea e de 300 de ori mai dulce decât zahărul.

El cactus dante este planta care "merge". Acest cactus are drept picioare niște umflături ciudate, acoperite cu ghimpi și care se pot mișca foarte încet. Folosește umiditatea atmosferei și nu pe cea a solului.

Bufnițele sunt singurele păsări care pot distinge culoarea albastră.

Autor
ALEXANDRA NEGRILĂ
CLASA A XII-A B

KANGOO JUMPS

SARI ȘI SLĂBEȘTI

Kangoo Jumps este sigur și oferă multe beneficii asupra sănătății pentru toată lumea, indiferent de vârstă. Acest gen de exerciții este atât de distractiv, încât vei uita că faci asta pentru a slăbi. Niciodată un sport nu a fost atât de plăcut, sigur și ușor de învățat.

Uită de dietele stricte! În timp ce ții o dietă echilibrată, poți adăuga o activitate plăcută: exercițiile lejere de Kangoo Jumps.

Cu Kangoo Jumps vei consuma multe calorii și vei scăpa de kilogramele nedorite, datorită faptului că stimulează sistemul limfatic. Sistemul limfatic este reprezentat de lichidul care circulă între celulele noastre, pentru a transporta deșeurile și toxinele din organismul nostru, menținându-l sănătos.

Efect de ricasaj este un exercițiu care reduce grăsimea din organismul tău, îți tonifică brațele, picioarele, coapsele, abdomenul și șoldurile, îți crește agilitatea, îți întărește mușchii,

îți îmbunătățește ritmul cardiac și te ajută să-ți revigorezi corpul atunci când ești obosită și în general, te ajută să fii într-o stare bună de sănătate.

La ce ajută Kangoo Jumps

- asigură o creștere a forței gravitaționale, care întărește sistemul musculo-scheletic
- crește capacitatea respirației
- ajută la reabilitarea unei probleme de inimă
- întărește inima și alți mușchi din corp
- ajută la repararea țesuturilor
- permite relaxarea mai profundă și mai ușoară, dar și un somn mai bun
- reduce cazurile de răceli, alergii, tulburări digestive și probleme abdominale

Mai mult, este distractiv!

Autor
ALINA ȚÎRCOMNICU
CLASA A XII-A B

Persoanele care recurg la antrenamentele de kangoo jumps sunt capabile să lucreze mai mult, să aibă un somn mai bun și să se simtă mai puțin tensionate și nervoase. Efectul nu este doar psihologic, deoarece săriturile de cangur împotriva gravitației fără traumatisme la nivelul sistemului musculo-scheletic sunt una dintre cele mai benefice exerciții de aerobic dezvoltate vreodată.

Încă îmi amintesc acea noapte caldă de septembrie în care rutina Bucureștiului, micile picături reci de rouă, lumina blândă a lunii și strălucirea blocurilor erau singurele lucruri ce mă puteau face să mă distanțez cu privirea de calvarul maselor de oameni.

O gândeam ca fiind una dintre banalele și ne semnificative zile ale vieții mele, o altă zi a plictisitoarei, a simplistei vieți pe care o duceam. Dar nu a fost așa... Am auzit că există acel tip de persoană care vine în viața ta odată cu o ploaie ușoară de toamnă și rămâne ascunsă acolo pentru totdeauna. Acum și cred, pentru că o astfel de persoană mi s-a arătat în acea seară. Aș putea spune că tenul fin și alb, zâmbetul dulce și suav, părul de un roș aprins asemenea apusurilor de soare târzii, sau ochii mai profunzi și mai adânci decât orice miez de noapte ce m-a ținut vreodată treaz, m-au făcut să mă blochez și să uit de mine, dar aș minți... Căci simpla ei prezență m-a făcut să tremur, să uit de mine și să cred că visez.

Da! Aș minți, pentru că nici eu nu știu ce a făcut-o să se strecoare atât de ușor în acel suflet uscat, posomorât și lipsit de adevărata dorință de viață ce mă definea. Acea primă întâlnire a avut și încă are o importanță foarte mare pentru mine, probabil că și ea își amintește, sau poate că nu...

NOAPTE

de septembrie

Dar cine mai știe?! Căile destinului sunt multe și neștiute, și probabil tot el a făcut ca acel prim sărut să fie sub privirea caldă a lunii și atingerea rece a ploii două nopți mai târziu. Și poate tot el a făcut, ca din acel moment, ea să fie în fiecare zi a vieții mele alături de mine și să mă îndrume în acest labirint nesfârșit al vieții.

Trebuie să recunosc că nu mă pricep la lucruri de acest fel, că nu sunt un mare romantic și cu atât mai mult mult că nu sunt un mare scriitor, dar mi-aș dori să realizeze că este vorba despre ea... Încă nu realizează că este singurul adevăr din acest șir nesfârșit de minciuni al vieții mele. Am auzit oameni spunând că viața este un vis și că momentul în care vom muri va fi momentul în care el va lua sfârșit și noi ne vom trezi la realitate, și poate că așa fi crezut ... Dar am întâlnit-o pe ea și am constatat că este cel mai real lucru din viața mea.

Poate că lunile, anii au trecut și odată cu ei ea crede că s-a risipit și iubirea ce ne leagă, dar pentru mine nu este deloc așa... pentru mine ea este un izvor nesfârșit al imaginației și al dorinței de a trăi.

Știu că nu e nevoie de o anumită zi pentru a-i spune că o iubesc și poate că nici trei vieți nu mi-ar fi îndeajuns pentru a-i demonstra, dar sunt aici, învăț... Și învăț că timpul petrecut cu ea a fost singurul câștigat din viața mea. M-a făcut să dau culoare unei vieți ce o credeam de mult timp pierdută și m-a învățat că până și în zilele cele mai întunecate, prezența persoanei pe care o iubești îți va lumina până și cele mai negre și pierdute gânduri.

Ilustrații de
ELENA BRÎNZOIU
CLASA A X-A B

Autor
ADRIAN CONSTANTIN
CLASA A XII-A B

COPILĂRIA, PARADISUL INOCENȚEI

Copilăria este un vis frumos spulberat o dată cu inima zorilor în neantul uitării. E un fel de floare dar fiecărei flori îi vine rândul să se ofilească, pentru ca în primăvară să renască !

Aceasta este cea mai frumoasă etapă a vieții, de care ne amintim cu drag, pe care toți scriitorii "au cîntat-o", de la melancolicele versuri ale lui Bacovia, la jovialele stihuri ale lui Topîrceanu .

Ciudat este faptul că din această perioadă nu avem decât amintiri plăcute, iar cele care atunci ne păreau întâmplări nefericite, acum sunt doar amuzante...

Inocența și naivitatea fac din copilărie o lume fericită, înconjurată de bine și apărată de puritate. Cu toții credeam, băieți și fete deopotrivă, că am avut o perioadă de neliniște în care nu știam ce e adevărat, ce nu e, ce e firesc, ce e anormal... iar apoi ne-am pierdut naivitatea... atunci, copilăria a devenit o amintire !

Acum îmi amintesc cu drag diferite întâmplări ale copilăriei, evenimente importante pentru mine care mă fac să zâmbesc și să evadesc din rutina obositoare a vieții de zi cu zi... ca o carte, pe care o pot citi oricând, ca un film, pe care îl rulează cinematograful gândurilor, ca un cântec pe care îl pot auzi doar eu... și asta mă face să mă simt specială !

Nu știu cât de mult se bucură alții, dar eu zâmbesc adesea când îmi aduc aminte de prima carte primită de la Moș Crăciun, de prima zi de școală... de fiecare apus, de fiecare noapte alături de păpușa Jolly Dolly, care era jucăria mea preferată cu care mă jucam în fiecare zi! Le rememorez... doar atât mai pot face, în fiecare zi când descopăr un alt aspect al unei întâmplări din copilăria mea, realizând că nu mă cunosc prea bine, observând schimbările care nu sunt prea multe, dar sunt totuși suficiente pentru a-mi pierde copilăria!

Autor
SABINA GRECEANU
CLASA A XII-A B

Copilăria este cu adevărat paradisul inocenței, un paradis din care am fost izgonită, pe care l-am pierdut . Cu fiecare întrebare îmi pierdeam inocența, cu fiecare răspuns mă îndepărtam de paradis... toate pentru ca acum să fiu mai matură ca oricând... dar cu toate astea... să mai fiu și copil.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții unui om, care va rămâne mereu întipărită în amintirea noastră, gata să iasă la iveală în orice moment.

POPULAR ITATEA

Ești o
persoană
populară?

În rândul adolescenților întâlnim tot mai des folosit termenul de popularitate. Popularitatea reprezintă de fapt, faima și renumele creat de către cei din jur, ca urmare a interpretării comportamentelor și limbajului folosit de o persoană.

Persoanele publice sunt de cele mai multe ori considerate ca fiind persoane populare.

Popularitatea se câștigă, ea este atribuită de cei din jurul nostru. Nu pot eu singur să mă apreciez ca fiind o persoană populară.

Gradul de popularitate al persoanei se poate măsura în funcție de aprecierile celor din jurul său. Popularitatea este privită ca o caracteristică pozitivă a unui individ .

Cum să fii popular pe **rețelele de socializare**?

Rețelele de socializare au devenit o parte importantă a vieții noastre, astfel că le dedicăm destul de multă atenție în fiecare zi. Dacă observi că postările tale nu au prea multe aprecieri, citește câteva sfaturi despre cum să fii popular în mediul virtual.

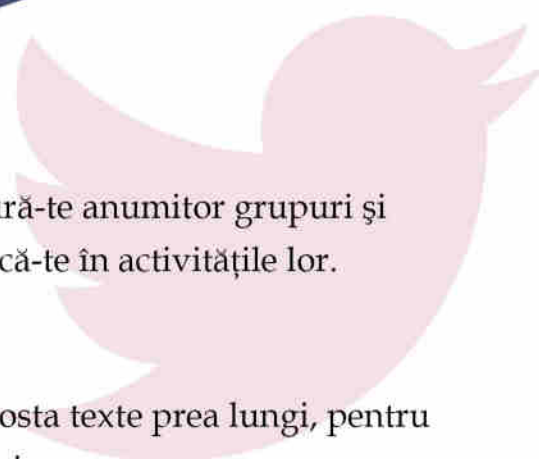
2 Arată interes față de postările celor din lista ta de prieteni (aprecieri, comentarii, distribuii, etc), însă nu exagera.

4 Află interesele prietenilor tăi și informează-i în legătură cu acele lucruri.

1 Distribuie conținut de calitate (imagini și text interesante și amuzante) și cu caracter pozitiv (în special). Nu uita să le faci publice, astfel vor avea acces la ele mai mulți utilizatori ai rețelelor de socializare.

3 Alătură-te anumitor grupuri și implică-te în activitățile lor.

5 Nu posta texte prea lungi, pentru că puține persoane vor avea răbdarea să le citească în întregime.

Iată un test de măsurare a gradului de popularitate.

Încearcă-l și tu!

Autor

CRISTINA AGACHI

CLASA A XII-A B

Răspunde cu DA sau NU la întrebările de mai jos.

În ultima perioadă ai fost invitat la aniversările prietenilor?

Prietenii îți cer ajutorul atunci când au probleme?

Când se fac glume pe seama ta, râzi împreună cu prietenii?

Ai prieteni care îți dezvăluie secretele lor?

Când ai probleme, ceri ajutorul prietenilor?

Ai mulți prieteni ?

Îți faci cu ușurință prieteni?

Te consideri o persoană populară în grupul tău de prieteni?

Când îți serbezi ziua aniversară ai mulți invitați ?

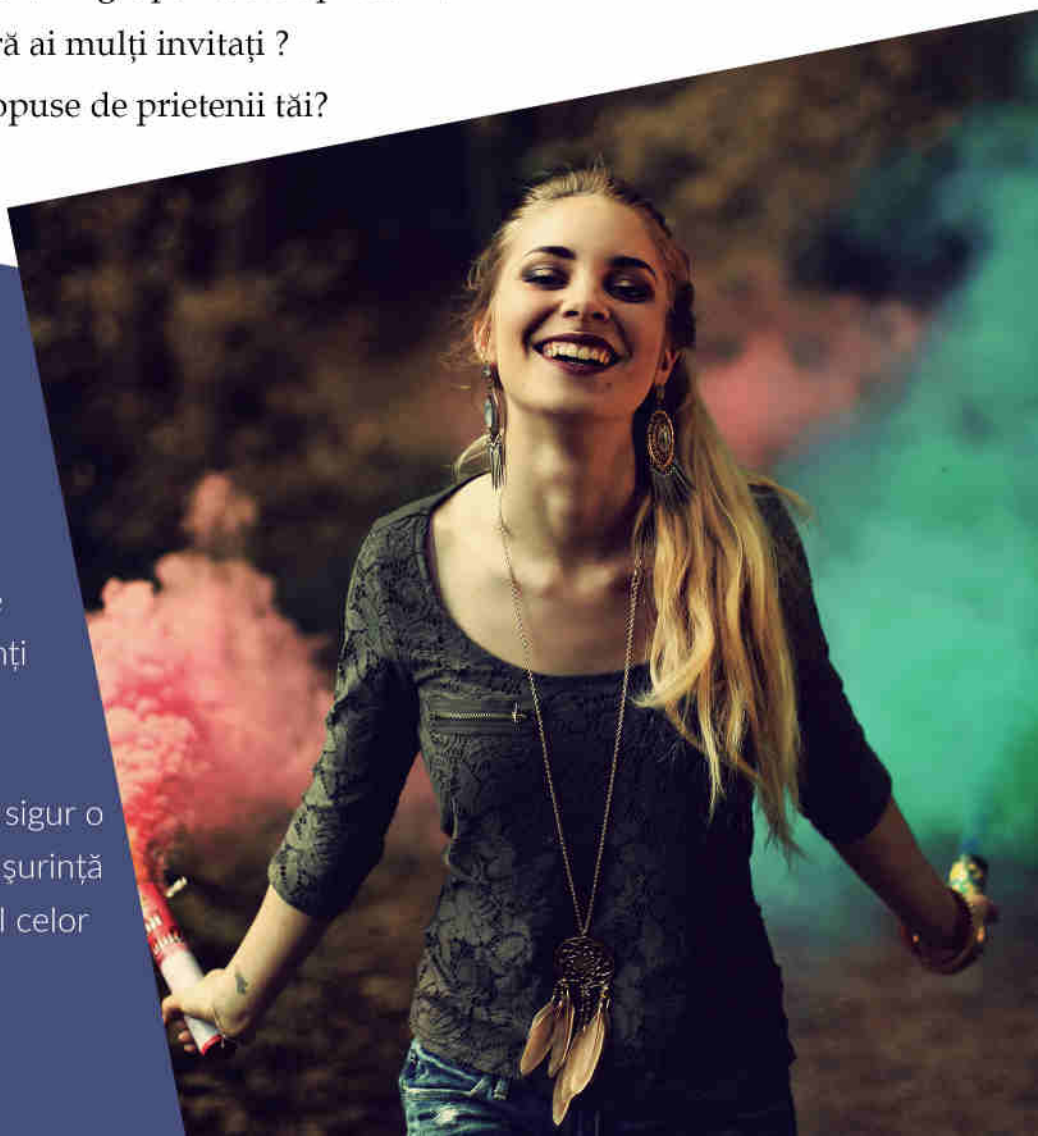
Participi la toate întâlnirile propuse de prietenii tăi?

Interpretarea testului

Acorzi câte un punct pentru fiecare răspuns pozitiv.

Între 0-4 puncte: nu ești o persoană populară. Nu îți place să te faci remarcant/ă, dar te simți destul de comod în ipostaza aceasta.

Între 5-10 puncte: ești în mod sigur o persoană populară. Te faci cu ușurință remarcant/ă, ai renume în rândul celor din jur.

CURIOZITĂȚI DESPRE VISE

În medie,

20-25% din timpul petrecut dormind, visăm. Pentru multe persoane, aceasta înseamnă mai mult de două ore de vis pe noapte.

Uităm 90% din visele pe care le avem. În primele 5 minute de la trezire, uiți jumătate din visul tău iar în următoarele minute, de obicei uiți 90% din conținutul visului pe care l-ai avut.

Nu toți visăm în culori. Cam 12% dintre oameni visează alb-negru.

Mirosurile afectează visele pe care le avem. În cadrul unui studiu, cercetătorii au arătat că persoanele care miroseau trandafiri ofiliți aveau vise urâte, în timp ce persoanele care miroseau trandafiri proaspeți aveau vise frumoase. Astfel, cercetătorii au ajuns la concluzia că mirosurile au un efect important asupra emoțiilor pe care le trăim în vis, mai mult decât alți stimuli, pentru că simțul

mirosului este direct conectat cu anumite părți din creier care sunt asociate cu funcția de a visa.

Oamenii care devin orbi după naștere pot vedea imagini în vise. Oamenii care se nasc orbi nu văd imagini în vise, în schimb, aceștia visează foarte des celelalte simțuri printre care mirosul, sunetul, emoțiile și atinsul obiectelor. Când voința organismului pentru somn este foarte puternică, creierul poate să genereze virtual toate simțurile fizice.

Stimulii externi ne invadează visele. Acest fenomen se numește "Integrare în Vis" și este experimentat de majoritatea persoanelor. Un sunet din realitate pătrunde în visul nostru și este integrat într-un anumit context. Un stimul mai puțin extern, ar fi setea, pe care mintea o integrează în vis. Dacă în timpul visului bei un pahar mare de apă, setea este potolită pentru puțin timp, însă aceasta revine și te forțează într-un final să te trezești și să-ți hidratezi organismul.

Chiar dacă este greu de crezut, corpul este paralizat virtual în timpul somnului - asta pentru a stopa orice acțiune a corpului în timpul viselor. Un articol de pe Wikipedia despre vise spune că "glandele încep să secrete un hormon care ajută la starea de somnolență, iar neuronii trimit semnale către măduva spinării obligând astfel corpul să se relaxeze și mai târziu să devină paralizat"

Autor și ilustrații de
FLORENTINA BUGA
CLASA A XII-A B

LES JEUNES ONT-ILS VRAIMENT CESSÉ DE LIRE?

Il existe un long débat sur la lecture chez les jeunes de nos jours. Si beaucoup soutiennent qu'il y a une baisse dans le nombre de lecteurs âgés de moins de 25 ans, pour d'autres, ces derniers ont réorienté leur façon d'aborder la lecture. Le lectorat chez les jeunes a-t-il vraiment baissé ?

La lecture est l'activité de compréhension d'une information écrite. Cette information est en général une représentation du langage sous forme de symboles identifiables par la vue, ou par le toucher. D'autres types de lecture s'appuient sur d'autres formes de langages, par exemple celle de partitions de musique ou de pictogrammes. La lecture, en elle-même, est pratiquée de plusieurs façons. Elle commence par les manuels scolaires, des revues presse ou de magazine, romans et documentaires, entre autres.

Si la pratique de la lecture s'est banalisée, il est dit que les jeunes lisent moins et ce, à cause de toutes formes de concurrences telles que la télévision ou encore les réseaux sociaux. Il est souvent exagéré de dire que les jeunes ne lisent plus. En fait, les termes plus appropriés à utiliser sont plutôt de dire que le taux de lectorat chez les jeunes a diminué.

Objectivement, ça se voit que le nombre d'adeptes de lecture a diminué, mais on se dit plutôt que les jeunes ont simplement changé leurs habitudes. Submergés par les différentes productions éditoriales, les jeunes deviennent sélectifs dans leur choix de lecture. De plus, avec les diverses activités qu'ils pratiquent de nos jours, ils n'ont pas beaucoup de temps à consacrer à la lecture et se retrouvent souvent à devoir faire un choix. On ne peut délibérément dire qu'ils ne lisent pas.

Le taux de lectorat chez les jeunes n'a pas vraiment changé. Il existe d'autres moyens ou supports de lecture. La lecture numérique, par exemple, est complémentaire aux bouquins. Comme les jeunes aiment butiner, on s'efforce à moderniser la façon de lire du lecteur ; une liseuse est offerte aux abonnés avec des livres numériques qui y sont chargés. À travers cette méthode, on veut ramener les jeunes vers la lecture et il faut dire que ça marche.

L'envie de lire est révélateur de réussite scolaire car la lecture reste nécessaire dans tous les domaines. Pourtant, certains jeunes ne voient pas les enjeux de la lecture, estimant que cette pratique reste une activité purement désagréable et inintéressante.

Trop d'accent est mis sur la lecture utilitaire, cela n'encourage pas vraiment les jeunes à s'intéresser à la beauté des livres.

Il n'existe pas de recette miracle pour qu'un jeune s'intéresse à la lecture. L'école et la famille jouent un grand rôle dans l'initiation du jeune pour qu'il prenne goût à la lecture et lise pour le plaisir. En ne lisant pas, on passe à côté de beaucoup de choses. Il est important d'inciter les enfants à la lecture le soir afin d'éveiller leur curiosité et de leur permettre de découvrir différents univers. Il faut également que les enfants voient des livres chez eux. Cela doit faire partie d'eux pour qu'arrivés à l'adolescence, ils n'abandonnent pas totalement la lecture.

Autor
**PROF. SILVIA
IONESCU**

STRĂLUCIND, ÎȚI RISIPEȘTI LUMINA

*Tu ești lumina mea, Doamne!
Doamne, luminează
întunericul meu!
(II Regi 22,29)*

O mulțime de oameni este doar o mulțime nu o garanție... nu este nicio garanție că ceea ce a fost și este, va mai fi și în viitor. Însă tot mulțimea aceasta de oameni nu se înșală când dovedesc un sentiment de adeziune și iubire față de acea Ființă divină cu ajutorul căreia ei au cunoscut nădejdea și curajul de a trăi viața într-un mod care să îi conducă spre o stare de grație proprie luminii. Odată ce realizezi că Dumnezeu există, devii prizonierul voluntar al propriei credințe.

Însă până în momentul acela ai de străbătut multe neliniști. Cuvintele Psalmistului, „întru necazul meu, către Tine am strigat și M-ai auzit”, răsună în inima noastră, chiar dacă nu le știm textul. Cu toate acestea, îl simțim. Nu știm ce este, dar Îl chemăm pe Dumnezeu în tăcere, pentru că textul rugăciunii l-am uitat de mult... Am fost prea preocupați să ne construim cetăți, cu ziduri groase și frumos împodobite, în speranța că ne vor apăra ele în caz de ceva... Nu ne-am gândit că un singur cutremur le poate dărâma... Nu ne-am gândit nici la faptul că ele nu te apără de oameni, atunci când vei realiza cine îți este prieten și cine nu...

Deseori, ne urcăm pe socluri înalte pentru a arăta cine suntem noi, lustruindu-ne aura de stăpânitori ai unei lumi distruse, iar când ne amintim cât de mici și singuri suntem, facem pact cu diavolul pentru biruința de a nu ne zdrobi la cădere... Apoi, ne întoarcem la Dumnezeu și cerșim înțelegere... Păi să ne spună El: cine ne-ar fi salvat viața când am căzut? Sau cine ne-ar fi dus atât de sus vreodată? El? Care ne vrea pe toți egali? El? Care ar vrea să iubim pe toată lumea? El? Care ne-ar fi lăsat să ne zdrobim, ca să înțelegem suferința? Îmi pare rău, noi mai avem de cucerit!

Și așa ne întoarcem la pactul nostru... Uităm din nou de Dumnezeu, uităm că ne-a învățat să iubim! Unde e vorba de stăpânire, iubirea nu-și găsește locul. Și ne îmbrăcăm în ale noastre costume de gală, defilând pentru nimic, ca niște roboței ruginiți care sunt puternici doar cât îi ține bateria. Dar în toată hora aceasta a unui război presupus, pe care îl purtăm cu toată lumea, mai simțim uneori că ne doare și ne dăm seama că suntem vii. Ne dăm seama că nu suntem la fel de imuni în fața durerii ca niște

roboți, cum ne consideram odinioară, și ne întoarcem iar la Dumnezeu. Cu capul plecat, sperăm ca El să ne iubească ca până acum... că ce? El să poată cere din partea noastră dragoste pentru toți, dar fix El să nu aibă? Sau cum? Am greșit și noi puțin și gata, nu știe să ierte? E momentul când redevenim oameni. Când curajul de a trăi în această lume ne conduce spre lumină din nou...

"Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? Precum este scris: pentru Tine suntem omorâți toată ziua, socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nicio altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos..."
(Romani 8, 35-39)

Autor
**PROF. MARIUS
SCUTARU**

Echipa de

REDACȚIE

Coordonator Editor

prof. Alexandra Pârvuică

Editori

prof. Lavinia Amza

prof. Alina Ardeleanu

prof. Adriana Maier

Redactor șef

Elena-Iosefina Dobre, clasa a X-a B

Colaborator Designer

Dia Pârvuică

Redactori / Fotoreporter

Elena Brînzoiu, clasa a X-a B

Ruxandra Petre, clasa a X-a B

Maria Constantin, clasa a X-a B

Cristina Nedelea, clasa a X-a B

Tony Gheorghiu, clasa a X-a C

Ioana Mateescu, clasa a IX-a B

Andrei Zamfirescu, clasa a IX-a B

Alex Nechez, clasa a XII-a A

Contact

E-mail

redactiarevistei@gmail.com

București, 2017

Copyright © 2017 ZOOM Magazine

Toate articolele publicate sunt materiale originale, în proprietatea ZOOM Magazine, cu drepturi depline de copyright. Reproducerea oricărui material scris sau ilustrativ din această publicație sunt permise doar cu acordul scris al editorului coordonator.

Ce este Zoom Magazine? Zoom Magazine nu este o simplă revistă, este un complex de oameni și idei.

Este încununarea gândurilor, mesajelor și sentimentelor pe care vrem să le împărtășim cu ceilalți și desigur, rodul muncii noastre. Ne propunem să avem o singură modalitate de comunicare: arta.

Vrem să transpunem arta - de a scrie, de a desena, de a compune etc. Pe scurt, arta fericirii.

Asta este Zoom Magazine: fericire!

Happiness is a
piece of cake

Z O O M
Magazine